

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$8.00.
Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$2.75.
Za Cleveland in okolico po raznašalcih: celo leto \$7.00, pol leta \$4.00, četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:
United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months; Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months; Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83 No. 15 Tues., Jan. 22, 1946

Kaj se je dogajalo v Jugoslaviji

Po odkriti sabotažni aferi v jugoslovanskem vojnem arzenalu v Kragujevcu leta 1937, ko so hoteli z enim udarcem uničiti večino jugoslovanske oborožitve, so komunisti uvideli, da se jim je enkratni močni udar proti vojski ponesrečil. Zato so morali metodo in taktiko v temelju spremeniti.

Med tem, ko so budno pazili na ugodno priliko za uveljavitev, so komunisti morali vojsko počasi podminirati, demoralizirati, vzeti ji njeno udarnost, zasidrano v njeni visoki nacionalni zavesti, s tem pa ji obenem vzeti njen velik ugled, ki ga je uživala v svetu, da bi svet nehal z njo računati in jo podpirati. — To so komunisti na vsej črti dosegli.

Spočetka so se omejili samo na intenzivno protivojaško propagando, na pacifistične pridige in razpihovanje napak v notranji in socialni politiki mlade jugoslovanske države. Počasi so tudi stopnjevali gmotno sabotažo; vendar spočetka še ne v toliki meri, da bi bilo upadljivo.

Kmalu pa so se začele svetovnopolične prilike, ki so se jim morali prilagajevati notranjepolitični dogodki, na vsej črti razvijati v prid ciljem, ki jih je jugoslovanskim komunistom določila mednarodna politična organizacija: **Osvoboditi najpomembnejšo balkansko pozicijo in s tem postaviti komunistično postojanko na Sredozemlje!**

Zanimivo je, kako so komunisti organizirali peto kolono v Jugoslaviji. Demoralizirali so delavske vrste in jih hujskali proti državi. Med delavstvom so razvili intenzivno propagando za sezonsko delo v inozemstvu, kjer so jugoslovanski delavci prišli pod vodstvo komunističnih organizatorjev in provokatorjev. Zanimivo je, da so komunisti zadnja leta vabili jugoslovansko delavstvo predvsem na delo v Nemčijo, od koder so se delavci vračali polni hvale za nemške socialne in gospodarske ureditve in nacionalno demoralizirani, če ne že naravnost sovražno razpoloženi proti državi. Komunisti, ki jih je mednarodna centrala natančno poučila o toku mednarodnega političnega razvoja in jim dala temu primerna navodila, so pri tem imeli svoje račune.

Svetovnopolične razmere so se zaostriale. Vse države so se zaostriale. Vse države so se začele intenzivno pripravljati.

Jugoslavija je začela naglo graditi svojo "Rupnikovo linijo." V ta namen je klicala večje kontingente specialistov pod orožje in na orožne vaje. Kajpada ta ukrep ni predstavljala za jugoslovansko prebivalstvo nič prijetnega, posebej ko so se s stopnjevanjem svetovnih dogodkov orožne vaje začele spreminjati v aktiviranje. Ta neprijetni moment so komunisti do skrajnosti izrabili. Preplavljali so deželo z ilegalnimi letaki proti ukrepom vojaške oblasti, na utrdbenih delih so spletki celo verigo večjih ali manjših sabotažnih dejanj in razvili med vpoklicanci strastno propagando proti vojski in notranji državni ureditvi, ki da jo je treba spremeniti.

V to je padel avgustovski pakt med Hitlerjevo Nemčijo in Rusijo. Tedaj je komunistična peta kolona, ki je bila izšolana na sezonskem delu v inozemstvu, začela z odkrito propagando proti vojni z Nemčijo, ki da hoče obenem z Rusijo ustvariti novi svet socialne pravičnosti. Tem bolj so napeli propagandno aktivnost za Hitlerja in SSSR, ko se je vojna zares začela. Začetek vojne so oni takrat imenovali "socializacijo sveta," češ, da se bo Hitlerju v borbi proti zapadnemu kapitalu kmalu pridružila tudi Rusija. Izraz "socializacija" je bil adekvaten izrazu — svetovna revolucija!

Komunisti so potrebovali ne samo demoralizirano vojsko, ki bi v slučaju razširitve konflikta na Balkan odpovedala, ampak tudi diskreditirano vojsko, ki ji noben zaveznik ne bo zaupal, kadar bodo začeli izvajati v Jugoslaviji "socializacijo" — komunistično revolucijo. Vedeli so, da se bo vojska sama v slučaju konflikta na Balkanu diskreditirala, če bo dovolj demoralizirana. Prav zaradi tega so vložili ves svoj trud v demoralizacijo in sabotaže v škodo nacionalne vojske. Obenem pa so v inozemstvo pošiljali stalna poročila o stanju v Jugoslaviji, ki Jugoslovanom ni bilo v čast, ki pa so ga komunisti sami povzročili. Krivdo so kajpada zvrčali na druge, predvsem na tiste, ki bi jim utegnili "socializacijo" Jugoslavije ovirati.

Komunistična propaganda je razvila besno gonjo proti jugoslovanski vojaški pripravljenosti, češ, da nima smisla, upirati se novemu redu, ki ga bosta prinesli Nemčija in Rusija. Zato so istočasno razvili močno propagando za promeskosovjetsko zunanjepolitično preorientacijo — proč od kapitalistične reakcije zapadnih demokracij. Vse to pod motivom "socializacije sveta!"

Po prihodu ameriškega polkovnika Donavana v Jugoslavijo so komunisti — očitno po zapovedi internacionale — naglo organizirali dve garnituri. — "Uradno" je vodstvo komunistov, ki je vse doslej skrivnostno molčalo, začelo podpirati v Jugoslaviji globoko zakoreninjeno pro-anglo-ameriško politično tradicijo, med tem ko je mnogo močnejša "neuradna" komunistična garnitura razvila še hujšo propagando proti vstopu v vojno na strani "zapadnih kapitalistov." Ko se je vodstvo komunističnih strokovnih organizacij uradno izrekalo za solidarnost z drugimi skupinami v bodočih dogodkih, so organizacije same preplavile javno mnenje s parolami: "Hitler in Stalin nam bosta ustvarila pravični so-

cialni red! — Ne bomo dali niti kaplje krvi za zapadne kapitaliste in njihove hlapce, beograjsko čaršijo!" Vodstvo je namreč moralo pridobiti zaupanje, da ne bi bilo še pred samim začetkom "socializacije" diskreditirano ali celo odstranjeno! Zato pa mu je bilo prav tako potrebno, da je bila vojska razrvana in diskreditirana. Zaupanje je bilo komunistom potrebno zaradi protinacističnega nastrojenja prebivalstva, vojsko pa so morali demoralizirati in diskreditirati, da jim ne bi bila na poti, kadar dozorijo načrti revolucije!

Zato so "uradni" komunisti dne 27. marca 1941, ko je belgrajski garnizon pod vodstvom generala Dušana Simovića odstranil vlado, ki je podpisala pakt s silami osi, stali na strani upornikov, in na strani čustvovanja jugoslovanskih narodov. Komunisti so namreč nujno potrebovali oboje: **Razkrojeno vojsko in vojno — izgubljeno vojno!** Oboje iz popolnoma enostavnega logičnega redosledstva.

(Dalje prihodnjic.)

PROTEST

Članice Slovenske ženske Zveze št. 47. zbrane na glavni letni seji, dne 8. decembra 1945, obsojamo dopise v decemberski Zarji, stran 353 in 360, ter odločno zahtevamo, da oseba, katera jih je priobčila iste preklicuje.

Smo proti vsakem takim dopisovanju, da bi se glasilo zavzemalo in vmešavalo v umazano politiko, ter blatilo in napadalo nesrečne begunce, kajti njih usoda je dovolj žalostna brez napada nanje v Zarji. Med njimi je mnogo nedolžnih otrok, kateri so morali bežati pred krvoločnostjo, da si rešijo življenje, ali so tudi oni izdajalci? Vendar se zavedajmo in držimo katoliških principov ter naj se ne obsoja naših slovenskih sobratov in sester, ako je kateri res kaj zakrivil, ga bo sodil Bog.

Zahtevamo, da Slov. ženska Zveza in nje glasilo ostane na katoliškem temelju kakor je bilo ustanovljeno, ter naj se mesto napadanja na nesrečnike priobča več lepih izobraževalnih in podučljivih člankov, da bo res v korist in ponos vsem članicam in napredek organizacije.

Hočemo imeti tudi pravo pojasnilo zakaj se je prejenjalo s članki Zvezinega duhovnega vodje Rev. Milan Slajeta.

Nadalje odločno zahtevamo, da naša organizacija S. ž. Z. in nje glavne odbornice takoj izstopijo od SANSa, ker je nasprotnega mišljenja naše organizacije, ter nje voditelje pač ne smejo in ne morejo biti orodje, katero reže na dve strani.

Isto zahtevamo, da se nam da zadoščenje s tem, da se naš protest priobči v glasilo Zarje in Ameriški Domovini, ako ga ne bo, ga bomo me obelodanile vseeno v dnevniku Ameriške Domovine.

Za članice podr. S. ž. Z. 47.

Predsednica: Terezija Bizjak;
tajnica: Helen Tomazic;
blagajničarka: Frances Bricelj.

Pojasnilo članicam

Gori priobčeni protest je bil dostavljen na uredništvo ZARJE dne 12. decembra ob enajstih dopoldne. Ker je bil sklep decemberske seje in se enkrat januarke, da se ga priobči v Ameriški Domovini, odbornice zahtevo izpolnjujemo, ter ob enem tudi dodamo pojasnilo urednice Zarje, kar se tiče glede protesta, zakaj da ni bil isti problem.

Dne 12. januarja je predsednica sprejela sledeči odgovor, kateri se je isti večer tudi čital na seji:

Protest, katerega je uredništvo prejelo dokaj pozno v decembru, ne bo objavljen, ker smo zadržali tudi odobravanja v dopisih in zato se ne more deliti priložnost. Ker se pa vsebina našega protesta tiče glavnih odbornic, zato je bil protest poslan na glavni urad in bo predložen seji odbora direktoric, ki se vrši 28. januarja.

BESEDA IZ NARODA

Iz Noble, Ohio

Precej časa je že odkar sem se zadnjič oglašila in napisala v naš vsega priznanja vreden list Ameriško Domovino. Večkrat sem bila že namenjena, da se oglašim, pa sem si mislila, da "kdor molči, se devetim odgovori..." Toda tudi molk ni vedno na mestu. Posebno ne, ko se glasilo SZZ, ki je bila ustanovljena od katoliških žena in deklet in na katoliški podlagi poteguje za komuniste in nasprotuje katoličanom, svoje rodne brate in sestre pa nazivja "izdajalce."

Tako nazivlja tiste sirote, katerih edina krivda je bila, da so se borili za svojo vero kot svoj najdražji zaklad, največjo svetinjo slovenske zemlje.

Rajše so izgubili vse, kot pa bi prižigali lučko Stalinu in Titu, kar žalibog delajo nekatere voditeljice in uradnice tiste S. ž. Zveze, ki je bila (rečem, ki je bila in ni več) zveza katoliških žena in deklet. Tiste uradnice bi se morale zavedati, da nihče ne more služiti dvema gospodarjema obenem. Če so ustanovile SZZ na katoliški podlagi, čemu jo sedaj spravljajo pod rdečo marelo SANSa, ki je očitno nasprotnik katoličanstva in ga podpirajo; katoliškim beguncem pa odrekajo pomoč. Že od zadnje konvencije se nekaj pahlji pri glavnem odboru, sedaj je pa že tako pripaljeno, da pre-

cej hudo "diši." Na levo in desno prosijo podpore in prispevkov za uboge slovenske siroke, obenem se pa na Boga zaklinjajo, da slovenski begunci ne zaslužijo podpore.

Ako tisti, ki radi vere in katoliškega prepričanja izgubi vse ne zasluži podpore svojih katoliških bratov in sester v Ameriki, kdo jo pa potem zasluži?! Nihče vam ne brani, če hočete podpirati preganjalce katoliške vere in slovenskega naroda, le podpirajte jih na svojo roko in ne pod okriljem Slovenske ženske zveze! To se pravi očitne norčevati se iz članic. Nikar se ne sklicujte na Boga in njegovo pravičnost, ker On se ne pusti zasmehovat. Prej ali slej bodo dobili zasluženo plačilo oni, ki so uničili na tisoče in tisoče človeških življenj, da so uglasili pot komunizmu in prav tako tudi oni, ki jih podpirajo in zagovarjajo. Toliko za danes.

Mary Stušek,
predsednica št. 49 SZZ,
Noble, Ohio.

Hubbardske novice

Staro leto nas je zapustilo in stopili smo v novo leto 1946. Leto pa res s tako naglico beže, da jih človek kar dohaja ne more. Saj sam sebi ne morem verjeti, da mi jih je smuknilo že 50 čez ramo, odkar sem zagledal to našo preljubo novo domovino. Bi rekel, da 50 let je v človeški dobi že precej in

če bi bil star ob prihodu samo par let, bi jih imel že čez 50, sicer pa sem prišel še mlad k očetu, ki je bil že prej tukaj.

Torej, živim že v četrty generaciji v tej deželi po našem rodu. Prišel sem ravno na očetovo "ohceti" ali poroko, ko se je bil ravno oženil. Mati mi pa še danes živi. Odkar je pa oče umrl, je že 40 let. Čudna zgodba, kaj ne, toda resnična. Če bi imel čas, to se reče nobene drugega dela, bi lahko že lepo zgodovino napisal. Nekaterim kaj hitro potečejo leta in zopet drugi se pa dlje otepljejo na tem božjem svetu. Saj če je človeku slabo na tem svetu, je že vse eno, če se malo prej zmaže s tega sveta; tistim pa, ki jim je dobro in imajo vsega v izobilju in seveda tudi zdravje, pa ni nič kaj lahko, kadar pride čas slovesa.

Kar se mene tiče, nisem v svojem življenju nikdar živel v luksusu, ampak velik strah me pa še vseeno navdaja za tisto, kar še pride, pa čeprav še srednjih let nisem prekorčil. Ta strah imam za to, ker sem nekoč že skoraj stal pred sv. Petrom, pa me je nazaj pogladil, češ, da sem še premlad za tja gori. Kaj naj bi pa danes počel, če bi me zopet nagnal nazaj, ko bi me nihče ne hotel sprejeti, ker nisem več mlad, seveda takrat sem bil mlad in so še dekleta "prežale" name. Torej je bilo lahko zame.

V zadnjem času smo dobili več štetincev, ki se poslavljajo s tega sveta in prav nobenega pardona ni zanje. Oni dan so se bili zmislili pri našem sosedu Perparju in smo spravili kar dva na en dan v kraj. To sta bila štetincev, da se reče. Seveda sem bil tudi jaz zraven, ker sem pa precej počasen in neroden, sem štetincev komaj za rep prijel, pa je bilo že po njem. Nato sem se pa odstranil do časa, ko je že visel na "gaugah." Seveda sem pa kaj hitro pristopil, ko je Mrs. Perpar prišla s tistimi dobrotnicami. Saj sem že večkrat povedal, kako je ona postrežljiva in dobrega srca. Zato pa zmeraj gledam, da sem kje v bližini ob taki priliki. Torej imamo sedaj klobase vrh klobas. Prav žal mi je, da jih ne morem dati nekoliko našim prijaznim urednikom, spodaj in zgoraj tam doli.

Rečem pa, da tistih prijetnih časov ob kolinah ni več na našem Hubbardu, kot je bilo to pred leti. Vse tako izgleda, da smo šli nekam s tira s to našo deželo, oziroma so jo spravili, saj sem že nekoč zapisal, da imamo vse preveč te prelube demokracije. Ko tako čitam časopise, se mi zdi, da smo kar nekam iz vsega reda prišli in vse tako izgleda, da vsak v svojo pest piha, ker ni prave komande. Glas iz Washingtona je jako "švih" in nima nihče dosti zamar. Kam bomo pa prišli, če bo šlo tako naprej, — štrajk na štrajk; vse zahteva večje plače, tovarnarji pa tudi nočejo zaostajati s svojim dobičkom. Tako visoko bodo poglali vse, da dolar kmalu ne bo imel nobene veljave več in tistemu pravijo — inflacija. Le kaj bodo pa počeli taki, ki nimajo nobenih dohodkov? In takih ni malo sedaj, ker jih je mnogo, ki niso zmogli prijeti za kakšno pravdansko delo.

Že večkrat sem omenil, da je to jako slabo znamenje in če bo Washington samo kimal in pošiljal svoje zastopnike po svetu, da bodo hodili samo drugim kimat, kot so to delali oni pred njimi, bo za našo deželo žalostno in je vse mogoče, da se bo nekega lepega dne znašla druga oseba v Washingtonu. Saj tudi tako izgleda, da se precej deluje na to. Saj sem bil tudi že zapisal, da je neka inteligentna oseba rekla, da bo treba v Washingtonu temeljito pomest, in dvakrat ne bi rekel, da se bo kaj takega zgodilo v prihodnjih volitvah, za-

kaj ameriški narod si tudi želi izpremembe v gotovem času.

Med božičnimi voščili, ki sem jih prejel, je bilo tudi voščilo od nekoga iz Richmonda, New York, ker se dotičnik ni podpisal, me bo sedaj lomil firbec do konca mojih dni. Vse eno pa se mu zahvaljujem za poslano kartico.

Tudi za novo leto nisem bil pozabljen. Spominjali so se me naši domači in ob tej priliki se zahvaljujem tudi Tončki moji svakinji za tiste sladke bonbončke, ki mi jih je poslala. No, saj z njo sva si itak vedno na roke, ker sva bila sošolca tedaj, ko sva pohajala v višjo šolo v Franklin, Kansas. Rečem pa, da se je njen talent dosti bolj izobrazil kot pa moj. Torej, lepa hvala vsem, ki ste se me spomnili v praznikih. — Vsem želim še dolgo življenje in potem pa srečno pot v nebesa. Pozdravljeni.

Frank Leskovic.

Beseda od svojev iz domovine

Drugo pismo od sestre Ivankke Strmole iz Višnje gore pa se glasi:

14. novembra 1945.

Draga sestra Mary!
Prejela sem Tvoje pismo, srčna Ti hvala. Bili smo vsi tako veseli, ko si spet lahko pišemo po tolikih letih. Ko sem prejela pismo, sem šla takoj na llove, da sem ga dala še bratu prebrat. Opišem Ti samo malo po vrhu, kako je tukaj pri nas.

Zdravi smo še vsi, hvala Bogu. Mati so zdravi in še precej trdni, kakor so že v letih. Oče so pa umrli lani 18. septembra. Bili so vse leto bolehi, a ležali pa so samo en teden. Saj so bili že 79 let stari. Brat France je doma in sedaj župan v Stični. Bil je nekaj časa tudi v osvobodilni vojski. Moj mož je sedaj tudi doma in je bil tudi v osvobodilni vojski, sin Rudi je padel za domovino. Sedaj sva sama, nimava več otrok. To je najhujši udarec zame. Saj veš kako je, ko pridem odkod pa... najdražjega kar svet premore ni.

Karolina je na llove, drugače pa stanuje v Stični. Mož je pa nekje v Nemčiji, bil je interniran in ne ve nič zanj. Mogoče so ga že ubili. Malči je udova, njen mož je padel za domovino. Pepca je tudi udova, kajti tudi njen mož je padel za domovino in boljše bodočnosti. "Malči ima dva otroka, fantka in punčko; Pepca pa jih ima šest in sicer tri fante in tri dekleta. Julka je še v Stični in tudi hčerka, imajo svojo hišo jako lepo. Obe sta zdravi. Mož je nameraval priti domov iz Meksike, pa že ni mogel več, ko je bila Jugoslavija že v vojski.

Malnarjev Francec je tudi umrl lani o svečnici. Drugi so zdravi in teta tudi še kot naša mati in tudi teta iz Liskovca je še živa. Špaji v Metnaji tudi živi oče in mati, sin je na Koroskem. Beletincovi iz Stične so tudi tam, pa jim ni bilo treba iti, ampak so kar zdivjali. Ko se je okupator umakal iz naših krajev je bilo zelo hudo, vedni boji okoli Stične, Mečin in Metnaja, pa vse je minilo in vsega je sedaj konec, hvala Bogu, da smo osvobodjeni. Bo že kaj boljši pčezje, ko se bo enkrat vse uredilo, ker je sedaj vse jako razbito. Naš France ima že tudi tri otroke, ta velika je stra že 14 let, Julči pet in Fani dve in pol. So jako pridni. Ali so Tvoji bili kaj v vojni? Bog daj, da dobiš to pismo, da boš potolažena. — Sprejmi od nas vseh najlepše pozdrave, tudi mati Te pozdravlja in kaj kmalu piši. Tvoja sestra Ivanka Strmole, Gornja Draga, Višnja Draga, Višnja gora, Jugoslavija.

"Na ognjišču je ravno gorelo, da se je lahko razločilo predmete po kolibi," se čel pripovedovati fantom, kaj se je godilo tam notri su, ko jih je zibala boginja v sladkih sanjah.

"Kar se počasi odpro najprej samo za pedanj, prtinj zagledam iz teme po nožareh točk, ko bi bil v vožo z dlanjo polno ogleja.

Sprva sem mislil, da so li kaki pozni drvarji, ki bi tukaj prenočili in drugi darana začeli z delom. Že hotel veselo pozdraviti "dober večer prijatelji," nekaj reče zapik. Po tleh oblije mrzel pot, kot bi name eno polno kad mrzle. Po hrbtu mi pa zagomazajo bi tam paradirola tri mravelj, vsaka svoje domžalsko godbo, viharj parpori na čelu. Od bilo čudno.

Križ božji, saj to niso ki se drenjajo pri vratih lijo v kolibo! Kaj vem, jih je bilo, ker mi niti ni ni prišlo, da bi jih štel. Od njih pa nisem mogel ti oči. Bil sem kot začuden, saj njih postav teme nisem natančno. To sem pa natanko videl, imeli vsi podoba kozla, to razliko, da so hodili njih nogah in ne po vseh. Na glavi vsakega sem razločil po dva izrastka, videti nisem mogel, če rozička zakriviljena nazaj.

Vsak je bil oblečen v kožu, ali pa je mar tak dloka pokrivala njih enem, ki se je stisnil postrani, sem natanko je nosil nazade veliko je bil pa skoro gotovo njev na nogah niso imeli videl, in tudi parkljev pak konjska kopita. Radevedel, če so bili podkovani mi to ni bilo v danih mogoče ugotoviti.

Izpod čela sta pa vsake rela po dva žareča ogled sem dokaj natančno videl, je vsakemu pihal iz usta, ca, naj bo že kar hoče, se mi je zdelo, da ima duh po žveplu.

"Dobro jo režeš, Jaka, boš pisal domačo nalogo, to v zvezek in če boš dovolj jevic in pik, boš lo dober red," me pohvali ček Bernik.

"Pa menda ne dajš pripovedovanju prave ga močno užaljen pobor "Kajada verjamemo, pičice verjamemo," hiti "kaj ne, fantje?"

"Absolutno!" je zagor Basajevih in Mohoričevih "In kaj potem?" ukaže daljevanje.

"Kaj potem, se vprašim, ko sem videl to velj pri koleh. "Hotel sriti to, kar bi vsak v ži, da bi vas, korenj slovenskega krepkega, ja, ki ste se že tolikrat v pretepu z mestnimi mesarskimi lerpobi, pričrno pomoč. Odpr usta, pa iz njih nistem sem se še tako trudil. "Škoda," pripomi horič, ki je krepkeje stec, pec, katerega je še vedno v roki. "Bi se bili rali z njimi, takole po kakor beremo v knjigi njem in mečem."

Kristus

Odlomek iz umetniškega življenja. Spisal dr. Ivo Česnik.

Vzela je "Hojo za Kristusom" brala o samozatajevanju, polni, ljubezni in smrti. Ko je končala, se je zjokala in mislila na svojo preteklost. In videl je mnogo napuha, mnogo bridosti, ki jih je napravljala svoji Felicit. Sedel je v postelji, ob svojo ženo in jo ihte prosil puščanja.

"Odpusti mi, ljubica! Koliko pri sem ti delal, ko sem lazil povsod, le doma ne. Zadostiti hočem za to, Felicit. Jutri utraj naj mi prinese pater Francesco Boga Odrašenika!"

"Hvala ti za to veselje, Angela. Vedela sem, da se ti vrne darilo zlate mame."

Poljubila ga je na čelo in mu spetala dolgo o svoji globoki, ljubezni.

Jutri je prišel pater Francesco z Bogom in izpovedal in njaj svojega prijatelja. Pri njem solni žarki so se smehljali okno na srečnega Angela. Dolgo je imel uprt obraz v Golgati in na knezovo narolno. Hotel je pričeti s slikanjem, dovoli se je čutil krepke, zdravega.

"Ali si mislil kaj na sliko v prijetju?" je vprašal kapucin.

"Mislim sem, Francesco in kaj jo imam jasno pred se? Samo moči naj mi da Bog, izročim platno največji trešček v zgodovini človeštva. Felicit, napravi mi posteljo v spetju! Dolgčas mi je po ti."

"Zdaj ne smeš še slikati. Označevati moraš prej popolno."

Trenotek zamujen se ne pomeni noben. Za umetnika vedno.

Vstal je in se oblekel. Niso mu tresle roke in ni čutil več tesnosti.

"Kaj počneš Angelo?"

"Utrdi se še malo prijatelj!"

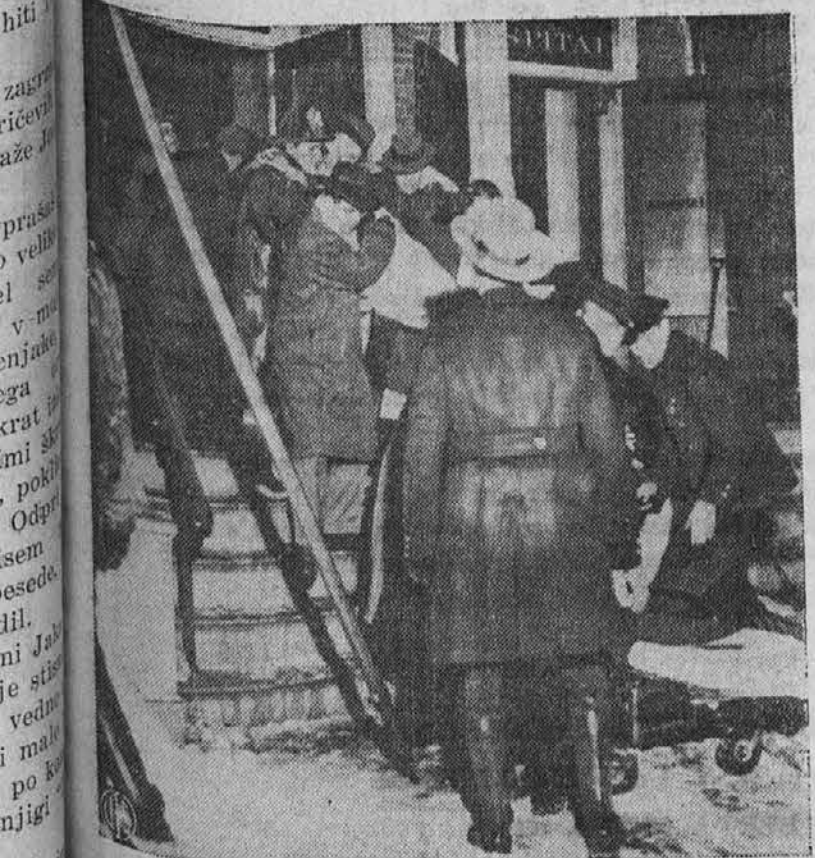
"Dovolj sem mračen ne bojte se me! Felicit pojdi in stoga kakor sem ti ukazal. Spati hočem v ateljeju; nihče naj ne moti tam niti zdravnik! Bom česa potreboval bom čisto. Razpnete platno, priklonite na mizo čopiče paleta."

"Ne delaj še, Angelo. da spet zboliš."

"Kristu moram tudi kaj žrtvovati, Felicit. Ze dolgo mu sem ničesar."

Pater se je poslovil, Felicit pa težkega srca ubogala svojo dragega Angela; ukazala služkinji napraviti posteljo ateljeju, razgrniti na stojalo platno, postaviti na mizo čopiče, paleta in barve.

Angelo je odšel v svoj atelje, ki si šel v svetišče. Pozdravila ga je svetla svetloba.

V okrevanju (bolnišnici) za starejše ljudi v Hartford, Conn. je na božični večer nastal ogenj, ki je zahteval 17 človeških žrtv. Slika nam predstavlja ognjegasec in pripravnike, ki pomagajo pri odnašanju žrtv iz gorečega poslopja.

kega Krista hočem naslikati, ki sicer visi mrtve na križu, a mu odseva z obličja božanstvena velikost, ki je vzdramila mrtve iz grobov, ki je zapovedovala vetrovom, ko je v mukah in ranah rešila človeštvo in raztrgala dolžno pismo."

Prijel je za čopič in ustvarjal z velikim zanosom. Ni se brigal za slabosti, ki so ga obhajale, za pot, ki mu je lil po čelu, za kašelj, ki ga je nadlegoval. In ko je zvečer poklical Felicit in ga je skrbno gledala in vpraševala, ji ni tožil v ničemer, le povečerjal je in legel. A spal ni, mislil je, in če so se zaprle trudne veke, je v sanjah nadaljeval svojo sliko.

Štirinajst dni je slikal in se trudil. Oči in lica so postala udrtja, koža je visela ohlapna na telesu. Sleherni večer je zagrnil nedogotovljenega Krista in če ga je Felicit prosila, naj ji ga pokaže, ji je odvrnil: "Počakaj, ljubica. da izmojstrim delo."

"Angelo, slab si in kašljaš. Ne slikaj dalje!"

"Moram, Felicit. Treba je žrtve. Če zamudim ta trenotek, se ne vrne morda nikdar več."

Zadnji dan je slikal tudi pri luninem svitu. Velik zanos je prišel v dušo, njegove zenice so se nategnile, zbral je poslednje telesne sile, da je dokončal.

"Dopolnjeno je!" je vzkliknil od veselja, pokleknil pred sliko in molil in gledal Boga Odrašenika sredi med razbojnicoma, Marijo, Marijo Magdalenom, Salomo in ajneza, poleg križa, vojake in farizeje s svojimi vražnimi, od škodoželjnosti se smejočimi obrazi. Čez svojo sliko je bila razlita velik asenca, le Kristus, se je svetil v svojem veličanstvu kljub temu, da je otemnelo sonce.

"Hvala ti, Kristus, da si mi dal doživeti ta trenotek!"

In čutil se je ubranosti barv in kontrastom, izraženim v obrazilih, čutil se je svojemu Kristu, ki ga je ustvaril v trpljenju. Med duševnim veseljem je utrujen zaspal, s hrbotom naslonjen ob mizo, z radostnim, rajskim nasmehom na obrazu.

(KONEC.)

AMERICAN RED CROSS

Ameriški Rdeči križ nadaljuje z nujenjem pomoči ameriškim vojakom preko morja

Ameriški Rdeči križ nudi našim vojakom, ki so v okupacijski službi preko morja isto pozornost z ozirom na reševanje njihovih problemov in oskrbovanjem razvedrila kakor prej, ko so bili na fronti. Oni izmed njih, ki čakajo dolge mesece na povratek domov, se lahko zatečejo k Rdečemu križu v slučaju bolezni ali drugih neprilic. Za preganjanje dolgočasnja, ki se rado prime fantov in mož čakajočih

na možnost povratka domov, morejo najti zabave in razvedrila v klubih Rdečega križa, v kantineh ter v zabavnih centrih, katere je najti povsod po okupiranem ozemlju, kjerkoli so nastanjene naše čete.

Na Japonskem je 1. kavalerijska divizija vzpostavila svoj glavni stan v prostorih golfnega kluba Osaka, kakih 12 milj severno od Tokija. Ena od stavb na prostoru je moderna struktura iz steklene opeke, z modernimi tlačenimi podi in okroglimi balkoni ter strešnimi vrtovi. V tej stavbi se je nastanil klub Rdečega križa namenjen našim četam nastanjenim zunaj mesta. Takih klubov bo odprtih še več za čete v manjših in od mest oddaljenih krajih in postojankah. Od tu se aranžirajo izleti v mestne centre, kjer si vojaki lahko ogledajo mestne knjižnice, gledališča, ter druge zanimivosti, kot n. pr. gledališče v Osaki, katerega stene so prevlečene s svilo in v katerem je prostora za 4,000 oseb.

V Jokahomi je Rdeči križ odprl klub za naše fante že 19 dni potem, ko so naše čete vkorakale v mesto. Klub ima svoje prostore v petnadstropni hiši iz steklene opeke in beloga konkrita. Stavba je bila prej last nekega nočnega kluba. Klub bankirjev, dalje moški klub Isuku ter spominska stavba Jokahoma enako služijo sedaj kot prostori za razvedrilo naših vojakov ter častnikov, pod pokroviteljstvom Rdečega križa. Bolnišnica 49, ki je služila vojaštvu v bojih na Novi Gvineji ter na otoku Leyte, je sedaj varno vzpostavljena na prostoru Manila Jockey Kluba, ki je eno najrazkošnejših dirkališč na Filipinih.

Tudi v drugih krajih Daljnega vzhoda je poskrbljeno predvsem za duševno razvedrilo vojaštva. Na Okinawi bo vzpostavljenih vsega skupaj 6 novih klubov, dodatno k že obstoječim; na Iwo Jima bodo dobili tri, na Saipanu in Tinianu pa tudi nedoločeno število.

Na drugi strani sveta, v popularnem predelju belgijske prestolnice Bruselj, kamor radi hodijo fantje na dopust, je Rdeči križ odprl že tretji takozvani Mavrični vogal Rdečega križa. Prostori novega kluba so nanovo dekorirani in opremljeni v stilu angleških podeželskih palač ter švicarskih gradičev. Rdeči križ ima še par drugih postojank, ki domujejo v istotako razkošnih stavbah: v Ardenes klubu, v dovedanju neke baronice, a v enem slučaju pa v samostanu.

V Bayreuthu v Nemčiji ima Rdeči križ prostore za razvedrilo vojaštva na posesti Wagnerjevega gledališča, v katerem danes nastopajo veliki ameriški in angleški zvezdniki za zabavo našim vojakom. Predvajajo se tudi nemški gledališki programi, katere sestavljajo vojaki sami ter pregnanci. Vojaki tudi lahko dobe pouk v ig-

ranju šaha ter raznih drugih iger, kot tudi v rokodelstvu.

Klub Rdečega križa v Nurenbergu je v prostorih bivšega nemškega sportnega in razvedrilnega centra. Četudi je 94 odstotkov mesta neobljudenega vsled podrtij in uničenja, je pa ta vojaški šadijon docela nepokvarjen in v njem prirejajo razne vojaške športne tekme vojaki Tretje armade. V tem šadijonu je ogromno kopališče, ki je umetno zamrznjeno za zimski šport in ki privablja naše vojake iz 75 milj oddaljenih krajev. Tu dobe vojaki priliko za vsakojako športno zabavo in postrežbo s kavo in slanim, kar je na razpolago po vsem prostoru, na prostem in v notranjih prostorih.

Iz raznih naselbin

La Salle, Ill. — Dne 27. dec. je v bolnišnici umrl John Stancel, star 92 let in doma iz vasi Sasap pri Cerkljah na Dolenjskem, od koder je prišel v Pittsburgh, Pa., pred 40 leti. Par let pozneje je prišel semkaj in ostal do smrti. Domneva se, da je bil najstarejši v La Sallu in imel do smrti izborni vid. Tukaj zapuščala sina Nikolaja, v Saginawu, Mich., dva vnuka, v starem kraju pa drugega sina, ako je še živ.

James City, Pa. — Tukaj je umrl John Bizjak, star 65 let in rojen v vasi Gaberje pri Vipavi. Primorsko, od koder je prišel v Ameriko pred 40 leti. Bolan je bil čez eno leto in podlegel je raku na pljučih. Tukaj zapuščala ženo, osem sinov (eden je na Japonskem), hčer in osem vnukov ter vnukinjo, v Pittsburghu pa sestro.

MALI OGLASI

Ne čakajte, kadar ste bolni!

Pridite takoj k meni, da vam razložim v vašem lastnem jeziku, kaj lahko storim za vas. Pravočasna in pravilna preiskava bolezni prinese mnogo krat lahko ozdravljenje. V mojih 15 letih skušnje v bolnišnici sem bil uspešen v zdravljenju zastarelih bolezni kot je revmatizem, bolezen v želodcu, mehuru (Prostate) na vodi in podobno.

DR. PAUL W. WELSH

HYDROPATHIC CLINIC

423 Citizens Bldg.

850 Euclid Ave.

Uradne ure:

10 do 4 razen v sredo

in po dogovoru.

Telefon: MAIN 6016

(Tues.-x)

JOHN ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCES ZULICH, licensed agent

Ivanhoe 4221

18115 NEFF ROAD

Trgovine in industrija je počivala v mestu Stamford, Conn., ko so unijski delavci šli na triurno stavko v protest radi delavskega spora v Yale & Towne tovarni. Zbralo se je bilo nad 10,000 demonstrantov pred mestno hišo. Slika nam predstavlja množico stavkarjev, ki korakajo na Atlantic square, ob strani pa stoji množice gledalcev.

DELO DOBIJO DELO DOBIJO

Ženske za čiščenje

Posebno ugodni pogoji za ženske

Prijetno delo v lepih uradih v mestu

Izvrstni delovni pogoji

Ure: 6:30 zvečer do 2:30 zjutraj

Mezda: 63c na uro

40 ur na teden

Počitnice s plačo

Vprašajte za Mrs. Makselam

po 6:30 zvečer

The East Ohio Gas Co.

E. 6. cesta in Rockwell

MALI OGLASI

Furnezil

Popravljamo vsake vrste
Resetting \$15, čiščenje \$5
Termostat kontrola
Lahka mesečna odplačila

Chester Heating Co.

Govorniško slovensko
1193 Addison Rd.
KNDicott 0487

Dober kup

Naprodaj je hiša za 2 družini, 4 in 4 sobe, ter za 1 družino 5 sob, 3 garaže, lot 80x135, en blok od Euclid Beach ulične železnice, severno od St. Clair Ave. Cena za vse skupaj je \$7,500.

B. J. Hribar

954 E. 144. St.

GL 2500

(17)

Soba se odda

Odda se opremljena soba slovenskemu dekletu. Vprašajte na 1119 Addison Rd. zgorej.

(16)

Sprememba na plin

Nič saj, nič dela. Mi lahko popravimo ali spremenimo vsak furnez od premoga na plin. Zastonj nasveti in proračun.

Ohio Heating & Supply Co.

LI 4800

(15)

Novo vodstvo!

Popravljamo pralne stroje, vacuum čističe, električne likalnike, in druge električne predmete. Mi kupimo in prodajamo pralne stroje. Pridemo jih iskati ter jih pripeljemo na dom.

St. Clair Repair Service

7502 St. Clair Ave.

EN 7215.

(M-T-x)

Pralnik naprodaj

Naprodaj je rabljen Western Electric pralnik v dobrem stanju. Pokličite EN 4818.

(16)

Ako iščete

dobrega popravilalca za vaše cevi, pridite k nam. Vedno prvovrstno delo. Popravljamo stare cevi. Cene zmerne in fino delo.

FRANK MARZLIKAR

16131 St. Clair Ave.

(Tues. x)

Delajte v

MODERNEM POSLOPU

THE TELEPHONE COMPANY

potrebuje žensko za

hišno znaženje

poslopj v mestu

Stalno delo — dobra plača

Poln ali delni čas

6 večerov v tednu

od 5:10 zv. do 1:40 s.j.

Zglasite se v

Employment Office

700 Prospect Ave. soba 901

od 8 zj. do 5 pop. vsak dan

razen v nedeljo

THE OHIO BELL

TELEPHONE CO.

Išče se karpenterje

Stalno delo. Dobra plača. Kor-

ar zanima, naj se zglašni na

60 E. 185. St.

(x)

Moške se sprejme

Sprejme se moške za lahko

punch-press delo, drugi šift.

Plača od ure in od kosa.

Stalno delo

The Superior Die Casting Co.

17325 Euclid Ave.

(19)

Ženska za likanje

Delo dobi ženska za likanje in

lahko čiščenje; samo 2 v družini;

dobro plača, Zglasite se na

182 E. 129. St. tel. GL 7279. (16)

Za kuhanje

Sprejme se ženska, da bi ku-

hala za 2 odrasli osebi in bolno

mater ter pomagala pri oskrbi

matere; nič hišnega dela ali pranja.

Dobra plača, soba in hrana.

Zglasite se na 12212 Park-

hill Ave. tel. WA 6650. (17)

MALI OGLASI

Kupimo

Rad bi kupil lot za dva groba

na pokopališču sv. Pavla. Če ka-

teri rojakov želi prodati, naj pu-

sti naslov v uradu tega lista.

(16)

ŽIVI VIRI

IVAN MATIČIČ

Pač, jeseni ga je videla gori pri cerkvi, se ji zdi; zanosen je slovel na gorjaci, prav spredaj pred Zoranjci, pa možko zvečil tobačno ali bukovo listje, da se mu je kar cedilo po bradi. Liza je stopala mimo z gručo Višinj, on pa se niti zmenil ni. Zdaj pa pride snubit! Sveta Devica! Liza se je dvignila, si nekoliko odvihala izpodrečano krilo, si nataknila nov ošpetelj in pisan živetek.

Sele ko je prinesla gospodinja cvrtja in gnjati, si je potisnil Strajnar klobuk nazaj in se nasmehnil. Naj prigriznejo, je silila Maruša. Res, teko zelo je vesela, da so prišli, saj tako redkokdaj pridejo na Višnje, k Budinovim jih ni bilo še morda nikoli. Jo, pa takega zastavnega ravsa imajo, gleda z dopadenjem Tilna. Saj ga skoro ne bi poznala. Fantu je nerodno, zato ga prestrežeča Gasper in Tomaž. Z njima laže govori.

Kje imajo Lizo, dregne zdajci Strajnar in sproži počasi besedo o ženitvi. Stari morajo v zapeček, mladi naj poprimejo brige in težave. Daleč naokrog tipajo in se izogibajo, da bi kdo ne bleknil kaj nerodnega. Tilen bi se rad izmazal za Melharjem v hlev, kar se odpru vrata kamre in mati izrine Lizo v hišo. Tilen obstane, si popravi klobuk in zvečen izrine iz ust. Tedaj se šele hiša razvname. Liza seže prijazna v besedo vsem po vrsti, nazadnje prisede kar k Tilnu. Snubca spreletava rdečica, košate brke mu zadržte, a v očeh se utrinja oenaj. Liza, tako zaglo deklet! Strajnar razvnet udriha po mizi pa vleče za desnico zdaj Pogladna, zdaj Budina. Gasper potочи majolico in gospodinja se pogrezne v jamo po novo. In lončena kupa kroži znova po mizi. Bog daj srečo! Strajnar bide desno ob desno. Za doto se dajejo, za dekleta niti najmanjše, samo za doto. Pogladjen hoče imeti telico in junca ali pa kravo, pa deset zlatih klasov in še vse drugo, kar spada k bali. Strajnar je kar slinast, na vso moč hvali Poglad-

V BLAG SPOMIN
DRUGE OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA NEPOZABNEGA
SOPROGA IN OČETA

Peter Sokach

ki je umrl 22. januarja 1944.

Zdaj le tamkaj mirno snivaj
in počivaj ti sladko,
Bog daj tvoji duši blagi
večni mir in sveti raj.

Žalujoči ostali:

SOPROGA IN OTROCI.

Euclid, O. 22. jan. 1946.

daj so muzikanti voji, v sredi ženin Tilen, zadaj starešina Strajnar in še dva moža. Moško so stopali v težkih škornjih, obriti, ogrnjeni z dolgimi opisanimi kožuh. Voji so vriskali venomer; za širokimi ckracij krite roženkravta in rožmarina. Tilen je stopal moder, a stare irhovine so glasno modrovala.

Pred Budinovo hišo je bilo zbrano vse bratstvo Višinja. Resni so stali ljudje in čakali na veliki trenutek kakor na sam blagoslov božji. V hiši jok, ihtenje, beganje. Na sredi hiše je klečala Liza, v obličje blede, neprespana. Nad glavo

se ji sklanja mati, v rokah ji drhti kropivček; blagosavlja hčer, po vsem licu ji polze solze. Poleg stoji oče, klobuk drži v roki, belo obličje mu drhti v nemem joku. Okrog in okrog stoji družina, liki ob pogrebu. Liza! Liza gre zdoma! Ne daleč, komaj v sosedno naselje, toda za večno pojde, snaha postane. In z njo odhaja ljubav do rodnega ognjišča, drugim bo vdana, drugim žive la, drugim rodila. — Liza! Klara je vstopila. Liza sama jo je želela, ne more pred oltar brez njenega slovesa. — Klara! Sestri sta se objeli, zaihteli, začeli. Naj ji Klara odpusti,

naj jo pokropi na čelo! — Joo, kaj naj ji odpusti? Saj je tako uboga Klara, zdaj bo ostala sama. Kdo ji bo hranil na ognjišču jed, kdo pošepetal z njo prijazno besedo? Joo, Klara! Liza je ošinila mater: naj Klara odpustijo, zavoljo križanega Jezusa naj je ne zavržejo! In mati omahuje, zdaj zdaj, jo bo zlomilo. Tudi snaha joče, skoro tuli. Joo, Liza pojde zdoma! Zunaj škripljejo godci, a nekdo trka na zapahnjena vrata. "Kdo trka?" vprašuje snaha. "Popotni ljudje," ji odgovarja glas od zunaj.

Zdaj pristopi hišna mati:

"Kaj hočejo popotni ljudje?" vprašuje starka. "Prihajamo v imenu Jezusa," ji odgovarjajo. "Odprite dobri ljudje, da vidimo, se li ne skrivajo v tej hiši godna jarčika." Po kratkem prerekanju od-pahne hišna mati vrata — in zdajci vstopi starešina, velik in mogočen.

"Hvaljena mati! Jarčico želimo, da jo odvedemo pred Jezusa."

Za njim vstopijo možje in voji, z vedrim licem stopajo v hišo. — "Hvaljen hišni oče!" Modro se pozdravljajo s hišnim očetom, z mladim gospoda-

rjem, z vso družino. Snaha nese majolico vina, hišna natoči lončeno kupo in da starešini. Zdajci postane starešina Strajnar, napija možem in vojem daj sreče! Nazadnje stopi k nevesti, jo modro vori, jo nekoliko pridviga pa jo izroči nato vojem: jarčica. Naj pazijo na kor na zaglad!"

(Dalje prihodnjije)

—Prvi Amerikanec, postal profesor kemije Benjamin Rush, ki je po na Pennsylvania univer-

Vabilo na letno delniško sejo

SLOVENSKEGA DRUŠTVENEGA DOMA
na Recher Ave., Euclid, O.

Seja se vrši v sredo 23. januarja, začetek ob pol osmih zvečer. Upamo, da se vsi društveni zastopniki in delničarji gotovo udeležite.

V poštov pride gradba novega Doma in volitev novih odbornikov za leto 1946.

Vam voščimo srečno in veselo novo leto.

ODBOR SDD.

RUDOLPH BOZEGlav WINERY
JE SEDA J ODPRTA OD PONEDELJKA DO
PETKA

od 8. ure zjutraj do 10:30 ure zvečer

OB SOBOTAH

od 8. ure zjutraj do 12. ure polnoči

6010 St. Clair Ave. — EN 0282

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči
Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA
KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporná organizacija
v Ameriki... Posluje že 52. leto

Članstvo 39,889 Premožanje \$6,000,000.00

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 129.91%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, pos-
tleni in nadsolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, rane poškodbe, operacije, proti
bolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta:
otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdala najmodernejša vrste certifikate sedanje
dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če te nisi član
ali članica te mogoče in bogate katoliške vodstvene organizacije, po-
trudi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti
se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev
K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.

POPRAVLJAMO STREHE IN
VRŠIMO VSAKOVRSNA
GRADBENA DELA

Prenovljenje je naša posebnost. Sedaj je mogoče
dobiti material za prenovljenje in popravilne hiš.
STREHE POKRIVAMO OD \$75.00 NARAJ.
Vse delo je prvotno in v vaše zadovoljstvo. Ako
želite, se plačevanje uredi na lahka mesečna od-
plačila. Se pripravljamo za naklonjenost.

KOVAC BROS.

GENERAL CONTRACTORS

KE 5030

956 E. 185. ST.

IV 5888

SKEBE & ULLE
PLUMBING and HEATING CO.

15601 Waterloo Rd.

Kenmore 7248

1884

1945

Naznanilo in Zahvala

Globoko užalosteni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem
prežalostno vest, da je Bog poklical k sebi in izgubili smo za vedno iz naše sre-
de našega preljubljenega in nikdar pozabljenega očeta

Antona Bruss

ki so po kratki bolezni sprevideni s svetimi zakramenti zatisnili svoje trudne
oči in nas za vedno zapustili dne 23. decembra 1945 v starosti 61 let. Doma so
bili iz vasi Lipje, fara Planina pri Rakeku. Po opravljeni pogrebni sveti maši
v cerkvi sv. Vida smo jih položili k večnemu počitku dne 27. decembra 1945 na
Calvary pokopališče.

Prisrčno se želimo zahvaliti tem
potom najprvo Rev. Francis Baragi za
podeljene svete zakramente, za oprav-
ljene molitve ob krsti pred pogrebom,
za spremstvo iz Frank Zakrajšek po-
grebne kapele v cerkev in na pokopa-
lišče, za opravljeno pogrebno sveto ma-
šo in cerkvene pogrebne obrede, in za
ganljiv tolažilni govor v cerkvi.

Prav iskreno se zahvalujemo
vsem, ki so nam bili v tolažbo in pomoč
v teh žalostnih dnevih. Ravno tako
hvala sorodnikom in prijateljem, ki so
prišli pokojnega pokropiti, so pri njem
čuli in nas tolažili, kakor tudi onim, ki
so ga spremili na pokopališče k večne-
mu počitku.

Globoko hvaležni želimo izreči na-
šo prisrčno zahvalo vsem darovalcem
krasnih vencev, s katerimi so v blag
spomin našega dragega pokojnega očeta
okrasili krsto, in sicer: Mr. in Mrs.
Louis Urbas in družina, Bencin družina,
Dorothy in Joe Kacic, Edward in
Mary Bruss in Al Bruss, Mr. Charles
Kohler, Weber families, Mr. in Mrs.
John Geromi, Mr. Martin Kostajšek
in družina, Mr. in Mrs. Peter Toner,
Mr. in Mrs. Albert Mishaga, Miss Ruth
N. Kelleman, The General Glass and
Mirror Co.

Naša prisrčna zahvala naj velja
tudi vsem, ki so v tako obilnem številu
darovali za svete maše za mirni pokoj
blage duše, namreč: Mr. in Mrs. Louis
Urbas, Mr. Mlinar in sinova, Mr. John
Skvarca, Mrs. Frank Paulin in družina,
Mrs. Bencin in družina, Mr. in Mrs. J.

Krulik Jr., Mr. in Mrs. A. Cizel in dru-
žina, Mr. Frank Jersan, Mr. in Mrs. J.
Ostroska in družina, Mrs. Frances Ora-
zem in družina, Mr. in Mrs. John Za-
krajšek, Carl Ave., Mr. Anton Urbanec,
Mr. in Mrs. Kotar, Mrs. A. Grdanc in
hči, Mr. John Smuk, Thomasina Sveto-
novic, Mr. in Mrs. Michael Klemencic
in družina, Mr. in Mrs. Victor Hoco-
var, Mr. in Mrs. Michael Kolar, Mrs.
Petkovšek, Mr. in Mrs. Anton Zadnik,
Mr. Michael Jalovec, Mr. in Mrs.
James Shudy, Mr. Joseph Hrovat, Miss
Mary Kostansek, E. 68 St., Josephine
Ausec in Anna Zakrajšek, Miss Jean
Jerse, Mr. Edward Mramor, Miss Mary
in Mr. Stan Hrovat, Mr. in Mrs. An-
drew Mishaga, Miss Peggy Donosko-
vic, Mrs. Frank Mishaga, Mr. in Mrs.
Mishaga Sr.

Nadalje želimo izreči našo prisr-
čno zahvalo vsem, ki so dali svoje avto-
mobile na razpolago pri pogrebu. Rav-
no tako lepa hvala nosilec krste, ki so
ga spremili do groba in položili k več-
nemu počitku.

Iskreno se zahvalujemo vsem, ki
so izrazili sožalje s poslanimi sožalni-
mi kartami in pismi.

Naša prisrčna zahvala naj bo izre-
čena pogrebni zavodu Zakrajšek
Funeral Home za vso vljudno potrež-
bo in za izvrstno vodstvo pogreba.

Če smo pa slučajno pomotoma ka-
tero ime izpustili, prosimo, da nam op-
rostita ker naša želja je izreči vsem na-
šo najtoplejšo prisrčno zahvalo.

Preljubljeni in nikdar pozabljeni oče, dokončalo se je Vaše zemeljsko trp-
ljenje in žalostna so naša srca, ker Vas je že poklical Bog in ločiti ste se morali
od svojih dragih. V globoki žalosti nad vašo izgubo pošiljamo prošnje k Bogu,
da naj Vam podeli večni mir v zasluženem počitku v hladni ameriški zemlji in
nebeška luč naj Vam sveti.

Žalujoči ostali:

MARY TONER in CHRISTINE MISHAGA, hčeri

EDWARD in W. T. 1-c WILLIAM, sinova

ALBERT in PETER, zeta

V stari domovini pa zapušča žalujočo mater Marijo in brata Franka

Cleveland, Ohio, 22. januarja 1946.